Sosiaali- ja terveysvaliokunta
AI FI 60/2026
19.10.2026

Amnesty International Suomen osasto
Hietaniemenkatu 7 A
00100 Helsinki
P: 09 8562 0600
E: amnesty@amnesty.fi
W: amnesty.fi

Lausunto hallituksen esityksestä eduskunnalle laeiksi yleistukilain, työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain sekä yleisistä kielitutkinnoista annetun lain muuttamisesta

Amnesty International Suomen osasto kiittää mahdollisuudesta lausua hallituksen esityksestä HE 109/2026 vp ja lausuu kunnioittavasti seuraavaa:

Tiivistelmä

Amnesty vastustaa maahanmuuttaneiden ihmisten työttömyysajan perusturvan eriyttämistä. Esitys asettaisi osan Suomeen muuttaneista muita työttömiä epäedullisempaan asemaan. Erottelu liittyy käytännössä alkuperään ja kieleen. Hallituksen esityksessä tunnistetaan, että sääntely heikentäisi kohderyhmään kuuluvien taloudellista asemaa, kohdistaisi kielteisiä tulovaikutuksia useammin naisiin ja voisi lisätä lasten pienituloisuutta. Amnesty katsoo, ettei esityksessä ole riittävästi osoitettu, että sosiaaliturvaetuuksien eriyttäminen olisi välttämätön ja oikeasuhtainen toimi tavoitteiden saavuttamiseksi.

Tutkimusten perusteella sosiaaliturvan heikentäminen ei ole kestävä tapa edistää kotoutumista ja työllisyyttä. Mahdollinen työllisyysvaikutus voi jäädä lyhytaikaiseksi, mutta perheiden toimeentuloon ja lasten tulevaisuuteen kohdistuvat kielteiset vaikutukset voivat jatkua pitkään. Amnesty katsoo, ettei esitettyjen muutosten välittömiä kielteisiä vaikutuksia yhdenvertaisuuteen ja toimeentuloon voida oikeuttaa epävarmoilla käyttäytymisvaikutuksilla. Esityksen tavoitteita voidaan edistää oikea-aikaisilla, saavutettavilla ja yksilöllisillä palveluilla ilman työttömyysajan perusturvan eriyttämistä. Amnesty esittää ensisijaisesti lakiehdotusten hylkäämistä.

1. Yhdenvertaisuus ja syrjinnän kielto

Perustuslain 6 § turvaa yhdenvertaisuuden ja kieltää ilman hyväksyttävää perustetta tapahtuvan erilaisen kohtelun muun muassa alkuperän, kielen, terveydentilan ja vammaisuuden perusteella. Syrjinnän kielto sisältyy myös YK:n kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaan yleissopimukseen, taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevaan yleissopimukseen, Euroopan ihmisoikeussopimukseen, Euroopan sosiaaliseen peruskirjaan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjaan.

Ehdotettu sääntely on muodollisesti sidottu asumisaikaan, työssäoloehtoon ja kielitaitoon. Sen vaikutukset kohdistuvat kuitenkin käytännössä pääosin hiljattain Suomeen muuttaneisiin ja erityisesti kolmansista maista muuttaneisiin henkilöihin. Hallituksen esityksessäkin todetaan, että kohderyhmään kuuluvat asetettaisiin eri asemaan kuin muut työttömät työnhakijat.

Hyväksyttävä tavoite kotoutumisen edistämisestä ei yksin riitä oikeuttamaan erilaista kohtelua. Keinon tulee lisäksi olla tarkoitukseen soveltuva, välttämätön ja oikeasuhtainen. On myös arvioitava, voitaisiinko sama tavoite saavuttaa perus- ja ihmisoikeuksia vähemmän rajoittavilla keinoilla.

Hallituksen esityksen vaikutusarvioihin liittyy huomattavaa epävarmuutta ja arvioitu työllisyysvaikutus jää vähäiseksi. Taloudellisen aseman heikkeneminen ja kohderyhmän asettaminen muita työttömiä epäedullisempaan asemaan toteutuisivat sen sijaan välittömästi. Amnesty katsoo, ettei esityksessä ole osoitettu, miksi kotoutumista, kielitaidon oppimista ja työllistymistä ei voitaisi edistää oikea-aikaisilla, saavutettavilla ja laadukkailla palveluilla ilman perusturvan tason eriyttämistä.

Suomen työmarkkinoita koskeva tutkimus osoittaa, etteivät maahanmuuttaneiden ihmisten työllistymismahdollisuudet määräydy vain heidän oman toimintansa, pätevyytensä tai kielitaitonsa perusteella. Akhlaq Ahmadin tutkimuksessa suomalaisella, englantilaisella, irakilaisella, venäläisellä ja somalialaisella nimellä esiintyneet mutta muutoin samanlaiset hakijat hakivat samoja avoimia työpaikkoja. Tulokset osoittivat etniseen taustaan liittyvän hierarkian työnantajien yhteydenotoissa. Suomessa hankittu koulutus ja muu osaaminen eivät poistaneet hakijoiden taustaan liittyvää erilaista kohtelua.[1]

Työllistymisen rakenteellisia esteitä ei voi ratkaista yksinomaan asettamalla yksilölle uusia ehtoja. Jos henkilö ei syrjinnän tai työmarkkinoiden vastaanottavuuteen liittyvien tekijöiden vuoksi saa työtä, alemman etuuden maksaminen ei poista työllistymisen esteitä. Sen sijaan se siirtää rakenteellisista ongelmista aiheutuvan taloudellisen seurauksen yksilön kannettavaksi.

[1] Ahmad, A. (2020). Ethnic discrimination against second-generation immigrants in hiring: Empirical evidence from a correspondence test. European Societies, 22(5), 659–681.

2. Oikeus sosiaaliturvaan ja toimeentulotuen tarpeen kasvu

Perustuslain 19 §:n 2 momentti turvaa jokaiselle oikeuden toimeentuloturvaan muun muassa työttömyyden aikana. Oikeus kuuluu Suomessa asuville henkilöille heidän alkuperästään riippumatta. Kolmen vuoden asumisaikavaatimus ei kohdistu ainoastaan tilapäisesti Suomessa oleskeleviin henkilöihin. Sitä sovellettaisiin myös henkilöihin, joiden asuminen Suomessa on pysyvää. Amnesty pitää ongelmallisena, että pysyvästi Suomessa asuvan henkilön työttömyyden perusturvan taso määräytyisi hänen Suomessa asumansa ajan perusteella.

Esitys heikentäisi kohderyhmän taloudellista asemaa. Hallituksen esityksen mukaan noin 30 prosenttia kotoutumistuen saajista asuisi kotitaloudessa, joka saa samanaikaisesti perustoimeentulotukea. Näissä kotitalouksissa toimeentulotuen arvioidaan käytännössä korvaavan kotoutumistuen ja yleistuen välisen eron. Esityksessä arvioidaan lisäksi, että perustoimeentulotuen saajamäärä voi kasvaa ja toimeentulotuen määrärahatarve kasvaisi 0,2 miljoonalla eurolla vuonna 2027 ja 2,1 miljoonalla eurolla vuoteen 2030 mennessä.

Toimeentulotuen mahdollisuus ei poista perusturvan heikentämiseen liittyvää ongelmaa. Toimeentulotuki ja työttömyyden perusteella maksettava perusturva ovat luonteeltaan ja tarkoitukseltaan erilaisia etuuksia. Viimesijaisella, kotitalouskohtaisella ja tarveharkintaisella toimeentulotuella ei tule paikata ensisijaisen ja yksilökohtaisen sosiaaliturvan riittämättömyyttä. Viimesijaisen tuen tarpeen lisääminen kasvattaa hallinnollista taakkaa ja voi lisätä riippuvuutta kotitalouden muiden jäsenten tuloista sekä aiheuttaa katkoksia toimeentuloon.

Hallituksen esitykseen on lausuntokierroksen jälkeen lisätty mahdollisuus myöntää etuus väliaikaisesti kotoutumistukena silloin, kun etuustasoon vaikuttavien tietojen selvittäminen viivästyy. Se ei kuitenkaan korjaa sitä, että henkilö joutuu selvittämisen aikana tulemaan toimeen alemmalla etuudella. Myöhemmin tehtävä takautuva korjaus ei välttämättä poista maksatusjakson aikana mahdollisesti syntyneitä velkoja, maksamattomia laskuja tai muuta taloudellista ahdinkoa.

3. Työssäoloehto ja hyväksikäytön riski

Yleistuen saamiseen liittyy jo nyt työvoimapoliittisia velvoitteita. Esityksessä ehdotettu erillinen työssäoloehto vaikeuttaisi yhdenvertaisen työttömyyden perusturvan saamista henkilöillä, joilla on muita heikommat tosiasialliset mahdollisuudet päästä työmarkkinoille. Hallituksen esityksessä tunnistetaan puutteellisen työkokemuksen, kielitaidon ja työmarkkinoiden vastaanottavuuden vaikutus maahanmuuttaneiden ihmisten työllistymiseen. Suomessa tehty rekrytointitutkimus (Ahmad, 2020) osoittaa lisäksi, että etninen tausta vaikuttaa työnantajien yhteydenottoihin silloinkin, kun hakijoiden pätevyys on samanlainen. Työssäoloehdon täyttämisen mahdollisuudet eivät siten ole kokonaan henkilön omassa määräysvallassa. Näistä rakenteellisista esteistä huolimatta vastuu työssäoloehdon

täyttämisestä ja ehdon täyttymättä jäämisen taloudellinen seuraus kohdistuisivat yksilöön. Tämä on ongelmallista sekä yhdenvertaisuuden että sääntelyn oikeasuhtaisuuden kannalta.

Amnesty pitää tärkeänä arvioida myös työperäisen hyväksikäytön ja ihmiskaupan riskiä. Kun korkeamman perusturvan saaminen riippuu työssäoloehdon täyttämisestä tilanteessa, jossa pääsy tavanomaisille työmarkkinoille on vaikeaa, henkilön taloudellinen paine ottaa vastaan työtä voi kasvaa. Suomessa työperäistä ihmiskauppaa ja ulkomaalaisten työntekijöiden hyväksikäyttöä koskevissa tutkimuksissa on tunnistettu hyväksikäytön yhteys työntekijän haavoittuvaan asemaan, alipalkkaukseen, pitkiin työpäiviin, huonoihin työoloihin sekä työntekijän uhkaamiseen ja kontrollointiin. Tutkimuksessa on lisäksi kiinnitetty huomiota tilanteisiin, joissa heikoimmassa asemassa olevat työntekijät joutuvat hyväksymään työtä käytännössä millä tahansa ehdoilla.[2] Esityksen vaikutusarvioinnissa ei käsitellä riittävästi sitä, voiko työssäoloehdon ja alemman etuustason yhdistelmä heikentää työntekijän neuvotteluasemaa, lisätä riskiä joutua ihmiskaupan uhriksi tai kasvattaa muutoin painetta hyväksyä alipalkattua tai muilla tavoin epäasiallista työtä.

4. Kielitaitoon sidottu etuustaso

B1.1-tason kielitaidon saavuttamiseen vaikuttavat koulutustausta, luku- ja kirjoitustaito, ikä, oppimisvaikeudet, terveydentila, traumatausta sekä koulutuksen saatavuus, kesto ja laatu. Nämä tekijät eivät ole kaikilta osin henkilön omassa määräysvallassa. Myöskään tietyn kielitaitotason saavuttaminen ei yksin takaa työllistymistä tilanteessa, jossa työnhakija kohtaa syrjintää tai alueella ei ole sopivaa työtä tarjolla.

Etuustason alentamisen sijaan tulisi varmistaa, että jokainen kotoutuja pääsee oikea-aikaisesti tarpeitaan vastaavaan kielikoulutukseen. Suomesta saatu tutkimusnäyttö tukee tätä lähestymistapaa. Hanna Pesolan ja Matti Sarvimäen tutkimassa kotoutumisohjelmassa lisättiin kielikoulutusta ja kohdennettiin aktiivisia työvoimapalveluja yksilöllisesti. Vanhempien osallistuminen ohjelmaan paransi heidän työmarkkinatuloksiaan. Myönteiset vaikutukset ulottuivat myös heidän lapsiinsa. Lasten arvosanat koulussa paranivat, koulutus piteni ja myöhemmät ansiot kasvoivat.[3] Tutkimus osoittaa, että palveluihin perustuvalla kotoutumispolitiikalla voidaan saavuttaa kestäviä ja ylisukupolvisia vaikutuksia. Hallituksen esityksessä ei ole riittävästi perusteltu, miksi tätä tavoitetta tulisi edistää alemmalla sosiaaliturvalla sen sijaan, että varmistettaisiin riittävät, yksilölliset ja saavutettavat palvelut.

[2] Jokinen, A., Ollus, N. & Pekkarinen, A.-G. (2023). *Review of actions against labour trafficking in Finland*. HEUNI Report Series No. 99b. European Institute for Crime Prevention and Control; Jokinen, A. & Ollus, N. (2013). Recruitment, exploitation of migrant workers and labour trafficking. Teoksessa N. Ollus, A. Jokinen & M. Joutsen (toim.), Exploitation of migrant workers in Finland, Sweden, Estonia and Lithuania: Uncovering the links between recruitment, irregular employment practices and labour trafficking. HEUNI Report Series No. 75. European Institute for Crime Prevention and Control.
[3] Pesola, H. & Sarvimäki, M. (2024). Intergenerational spillovers of integration policies: Evidence from Finland's integration plans. The Review of Economics and Statistics, 1–27.

5. Vammaiset ja oppimisvaikeuksia kokevat henkilöt sekä traumatausta

Vammaisuuteen tai muuhun vastaavaan syyhyn perustuva poikkeus lakiesityksessä on välttämätön, mutta se ei tee esityksen kokonaisuudesta hyväksyttävää. Vammaisyleissopimuksen 5 artikla edellyttää yhdenvertaisuutta ja syrjimättömyyttä, 27 artikla turvaa oikeutta työhön ja 28 artikla oikeutta riittävään elintasoon ja sosiaaliturvaan. Vammaisyleissopimus edellyttää myös kohtuullisten mukautusten järjestämistä.

Lopullisessa esityksessä poikkeuksen perusteluja ja viranomaisten tehtäviä on täsmennetty luonnosvaiheesta. Tästä huolimatta on varmistettava, ettei työvoimaviranomainen joudu ilman asianmukaista sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntemusta arvioimaan, kykeneekö henkilö terveydentilansa tai toimintakykynsä vuoksi osoittamaan vaaditun kielitaidon. Poikkeusta ei tule tulkita vain muodollisen diagnoosin tai selvästi todettavan pysyvän vamman perusteella. Oppimisvaikeudet, luku- ja kirjoitustaidottomuus, trauma- ja mielenterveysoireet sekä näiden yhteisvaikutukset voivat käytännössä olennaisesti vaikeuttaa kielen oppimista ja kielitaidon osoittamista.

Pakolaistaustaisten aikuisten kielikoulutusta koskeva laadullinen tutkimus osoittaa, että traumaattisiin kokemuksiin liittyvät muistot, tunteet ja ajatukset voivat vaikeuttaa keskittymistä ja oppimista. Tutkimukseen osallistuneiden aikuisten kyky selviytyä opiskelusta vaihteli tilanteen ja ajankohdan mukaan. Tutkimuksessa korostetaan kouluttajien ymmärrystä opiskelijoiden tarpeista ja turvallisen oppimisympäristön merkitystä.[4]

Arvioinnin tulee olla yksilöllistä ja perusoikeusmyönteistä. Samalla on varmistettava tarvittavat oppimisen tukitoimet, kohtuulliset mukautukset ja mahdollisuus osoittaa osaaminen henkilölle soveltuvalla tavalla. Sosiaaliturvan alentaminen ei saa olla seuraus siitä, ettei henkilö saa tarvitsemiaan terveys-, kuntoutus- tai oppimispalveluja.

6. Palvelutakuu ja alueellinen yhdenvertaisuus

Palvelutakuuta koskevan säännöksen siirtäminen työvoimapalveluiden järjestämisestä annettuun lakiin selkeyttää sääntelyä, mutta ei ratkaise sen aineellisia puutteita. Kuuden kuukauden enimmäisaika on pitkä henkilölle, joka saa odotusajan alempitasoista etuutta. Palvelutakuu on esityksessä muotoiltu työvoimaviranomaisen velvollisuudeksi järjestää henkilölle palvelu tai ohjata hänet palveluun määräajassa. Jos palvelua ei kuitenkaan järjestetä ajoissa, henkilön etuustaso ei nouse eikä viranomaisen laiminlyönnistä seuraa hänelle hyvitystä.

[4] Tomren, J. F. & Opaas, M. (2026). “Today, I’ll manage, but not all days!” Adult refugees’ meaning-making of learning and coping with trauma and other emotional distress while in language training programmes. European Journal of Psychotraumatology, 17(1), 2677304.

Esityksessä tunnistetaan alueelliset erot palveluihin pääsyssä. Tämä on yhdenvertaisuuden kannalta keskeinen ongelma, koska henkilön mahdollisuus saavuttaa kielitaitovaatimus ja päästä korkeammalle etuustasolle voi riippua hänen asuinalueensa palvelukapasiteetista, koulutusten alkamisajankohdista ja soveltuvan opetuksen saatavuudesta. Henkilöä ei saa asettaa alemmalle etuustasolle kunnan tai työllisyysalueen puutteellisten palvelujen vuoksi. Jos sääntely hyväksytään, lakiin tulee lisätä yksilön oikeutta turvaava seuraamus palvelutakuun ylittymisestä. Henkilölle tulee maksaa tavanomaista yleistukea viimeistään siitä ajankohdasta lähtien, jolloin määräaika palveluun pääsemiselle ylittyy.

7. Vaikutukset naisiin ja sukupuolten tasa-arvoon

Hallituksen esityksessä tunnistetaan, että kohdejoukossa on hieman enemmän naisia kuin miehiä ja että kielteiset tulovaikutukset kohdistuvat tämän vuoksi useammin naisiin. Vaikutus voi korostua yhden huoltajan perheissä, joiden köyhyysriski on jo valmiiksi korkeampi.

Amnesty katsoo, ettei vaikutusta tule vähätellä sillä perusteella, että yksittäisen etuuden euromääräinen ero arvioidaan pieneksi. Vaikutuksia tulee tarkastella suhteessa kotitalouden tosiasialliseen taloudelliseen tilanteeseen sekä yhdessä muiden sosiaaliturvaan ja kotoutumiseen kohdistuneiden muutosten kanssa.

Yksilökohtaisen etuuden alentuminen voi lisätä riippuvuutta puolison tai muun kotitalouden jäsenen tuloista. Tämä voi heikentää naisen tosiasiallista taloudellista autonomiaa. Puutteellinen kielitaito, heikko työmarkkina-asema, vähäiset tulot ja riippuvuus puolison resursseista voivat yhdessä myös vaikeuttaa avun hakemista esimerkiksi lähisuhdeväkivaltatilanteessa.

Sukupuolivaikutuksia tulee arvioida esityksen välittömien tulovaikutusten lisäksi pitkällä aikavälillä ja yhteisvaikutuksina muun lainsäädännön kanssa. Arvioinnissa tulee kiinnittää erityistä huomiota yhden huoltajan perheisiin ja pienituloisiin lapsiperheisiin.

8. Lapsen oikeudet

Esityksessä ei arvioida muutoksilla olevan suoria vaikutuksia lapsiin, mutta siinä tunnistetaan välilliset vaikutukset perheen taloudellisen aseman kautta. Hallituksen esityksen mukaan muutos voi vaikuttaa jokseenkin kielteisesti niiden lasten taloudelliseen tilanteeseen, joiden vanhempi saa kotoutumistukea. Muutos voi myös vähäisessä määrin nostaa ulkomaalaistaustaisten lasten pienituloisuusastetta. Lapsi ei voi vaikuttaa vanhempansa työssäoloehdon, asumisajan tai kielitaitovaatimuksen täyttymiseen. Tästä huolimatta alemman etuuden kielteiset seuraukset ulottuvat myös lapseen. Esityksen hyväksyttävyyttä tulisi arvioida lapsen edun ensisijaisuuden vaatimuksen kannalta, sillä ehdotettu sääntely lisäisi jo valmiiksi pienituloisten lapsiperheiden taloudellista niukkuutta.

Lapsen oikeuksien sopimuksen 3 artiklan mukaan lapsen edun on oltava ensisijainen harkintaperuste kaikissa lapsia koskevissa toimissa. Sopimuksen 26 artikla turvaa lapsen oikeuden sosiaaliturvaan ja 27 artikla oikeuden lapsen kehityksen kannalta riittävään elintasoon. Perustuslain 19 §:n 3 momentti velvoittaa julkista valtaa tukemaan perheen ja muiden lapsen huolenpidosta vastaavien mahdollisuuksia turvata lapsen hyvinvointi ja yksilöllinen kasvu.

Tanskan Start Aid -uudistusta koskevassa tutkimuksessa pakolaistaustaisten perheiden etuuksia leikattiin huomattavasti. Uudistukselle varhaislapsuudessa altistuneiden lasten osallistuminen varhaiskasvatukseen väheni merkittävästi. Heidän myöhempi koulumenestyksensä ja koulussa koettu hyvinvointinsa heikkenivät. Kouluiässä uudistukselle altistuneille lapsille kertyi vähemmän koulutusta, ja heidän työllisyytensä ja ansionsa olivat aikuisena heikompia.[5] Tanskan uudistuksen etuusleikkaus oli nyt käsiteltävää esitystä selvästi suurempi, eikä vaikutusten suuruutta voida sellaisenaan siirtää Suomen tilanteeseen. Tutkimus osoittaa kuitenkin, että perheiden toimeentulon heikentämisellä voi olla välittömän tulovaikutuksen lisäksi lasten koulutukseen, hyvinvointiin ja myöhempään työmarkkina-asemaan ulottuvia seurauksia.

Amnesty katsoo, että esityksen lapsivaikutuksia on arvioitu liian kapeasti. Arvioinnissa tulee huomioida toimeentulon lisäksi asumisen vakaus, terveys, varhaiskasvatus, koulunkäynti ja lasten mahdollisuus osallistua yhdenvertaisesti yhteiskuntaan. Lisäksi tulee arvioida pitkäaikaisia koulutus-, hyvinvointi- ja työmarkkinavaikutuksia.

9. Yhteisvaikutusten arviointi ja seuranta

Yleistuen, toimeentulotuen, kotoutumispalvelujen sekä muiden sosiaaliturvaan ja maahanmuuttaneiden asemaan kohdistuvien muutosten vaikutukset kohdistuvat osin samoihin henkilöihin ja kotitalouksiin. Vaikutuksia ei tule tarkastella vain yksittäisen etuuden laskennallisena muutoksena. Kokonaisuuteen kuuluvat etuuksien yhteensovitus, toimeentulotuen tarve, palveluihin pääsy, työvoimapoliittiset velvoitteet, hallinnollinen asiointi ja muut kotitalouden toimeentuloon vaikuttavat muutokset.

Mikäli esitetyt muutokset tulevat voimaan, niiden vaikutuksia on seurattava ja arvioitava. Seurannassa on tarkasteltava ainakin toimeentulotuen tarvetta, palveluihin pääsyn odotusaikoja, kielikoulutukseen osallistumista ja kielitaidon kehittymistä, työllistymistä, työperäisen hyväksikäytön riskiä sekä lasten pienituloisuutta, hyvinvointia ja koulutusta.

[5] Dustmann, C., Landersø, R. & Andersen, L. H. (2024). Unintended consequences of welfare cuts on children and adolescents. *American Economic Journal: Applied Economics, 16*(4), 161–185; Dustmann, C., Landersø, R. & Andersen, L. H. (2024). Refugee benefit cuts. American Economic Journal: Economic Policy, 16(2), 406–441. https://doi.org/10.1257/pol.20220062.

11. Amnestyn ehdotukset valiokunnalle

Amnesty esittää ensisijaisesti lakiehdotusten hylkäämistä. Toissijaisesti Amnesty esittää, että:

- palvelutakuuaikaa lyhennetään ja palvelutakuun ylittyessä henkilölle maksetaan tavanomaista yleistukea;
- kielitaidon osoittaminen on maksutonta, saavutettavaa ja mahdollista usealla tavalla sekä niin monta kertaa kuin etuusoikeuden toteuttaminen kohtuudella edellyttää;
- vammaisuutta, terveydentilaa, oppimisvaikeuksia ja toimintakykyä koskevissa arvioissa turvataan sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntemus, kohtuulliset mukautukset ja perusoikeusmyönteinen yksilöllinen arviointi;
- uudistuksen vaikutuksia toimeentuloon, palveluihin pääsyyn, työllisyyteen, yhdenvertaisuuteen ja lasten hyvinvointiin arvioidaan toimeenpanon jälkeen.

Kunnioittavasti

Niina Laajapuro, ihmisoikeustyön johtaja, Amnesty International Suomen osasto

Lisätietoja antaa: Mariko Sato, taloudellisten ja sosiaalisten oikeuksien asiantuntija, Amnesty International Suomen osasto, mariko.sato@amnesty.fi

Amnesty International on maailman suurin ihmisoikeusjärjestö, jonka toiminta perustuu yksittäisten ihmisten tuelle. Tukijoita on 10 miljoonaa, 150 maassa eri puolilla maailmaa. Amnesty on poliittisesti ja uskonnollisesti sitoutumaton. Amnesty työskentelee kansainvälisesti ja Suomessa laaja-alaisesti ihmisoikeuksien edistämiseksi.